

Upravništvo: Ljubljana, Knafljeva ulica 5. — Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125, 3126.

JUTRO

Ponedeljska izdaja

Ponedeljska izdaja „Jutro“ vsak ponedeljek zjutraj. — Naroča se posebej in velja po pošti prejemanje Din 4.—, po razmaščenih dostavljenih Din 5.— mesечно.

Uredništvo: Ljubljana: Knafljeva ulica 5. Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126. Maribor: Gosposka ulica 11. Telefon št. 2440. Celje: Strossmayerjeva ul. 1. Tel. 65. Rokopisi se ne vračajo. — Oglasi po tarifu.

VATIKAN IN HITLER

Papenovo potovanje v Rim je v zvezi s sklenitvijo vsenemškega konkordata, s katerim se bo katoliška cerkev slično kakor v Italiji podredila Hitlerjevemu nacionalističnemu režimu

Rim, 9. aprila. r. Danes je prispel semkaj, na kolodvoru svečano sprejet, nemški podkancler Papen. Splošno pozornost je vzbudilo dejstvo, da ga je pričakoval tudi zastopnik Vatikana, kar se doslej ni primerilo še nobenemu drugemu državniku, ki je prišel na obisk v Rim in je to dokaz, da pripisuje Vatikan prihod Papena posebno važnost.

Razumljivo je, da posvečajo zaradi tega tudi v vseh ostalih diplomatskih krogih prihodu Papena posebno pozornost, tembolj, ker se nakladno doznava, da obisk nemškega podkanclerja Papena ni v zvezi samo s sodelovanjem katoliškega centra v Hitlerjevi vladi, marveč tudi s sklenitvijo splošnega konkordata Nemčije z Vatikanom. Sedaj že obstojajo konkordati med Vatikanom in posameznimi katoliškimi nemškimi deželami, Hitler pa želi izkoristiti sedanjo priliko, ko se vrši v Nemčiji unifikacija v duhu centralizma, ki daleč presega Bismarkovo ero, da bi tudi v pogledu odnošajev katoliške cerkve vzpostavil enotnost za vso Nemčijo. V tujakršnjih diplomatskih krogih smatrajo, da je Hitler izbral za to zelo ugoden trenutek. Kapitulation katoliškega centra in nedavna poklonitev katoliških škofov v Nemčiji mu dajejo dobrodošle povod, da pritiska na Vatikan in izsilji čim ugodnejše pogoje za konkordat. Ker je vrhu tega znano, da bo Hitler po zgledu Mussolinija vpreči cerkev v svoji nacionalistični vozi, in je katoliški center v svoji, pred par dnevi objavljeni deklaraciji, na to očitno pristal, mislijo v tujakršnjih diplomatskih krogih, da bo Papenu njegova misija v polnem obsegu uspeša ter da bo nesel iz Rima ne samo odobritev sodelovanja katoliškega centra v Hitlerjevi vladi ob izločitvi katoliške duhovščine, marveč tudi pristanek na vsedržavni nemški konkordat, ki bo neposredno podredil vse nemške katoličane Hitlerjevemu režimu. Hitler ima v tem pogledu nekaj močan argument v latinskem sporazumu med Vatikanom in fašizmom. V tujakršnjih diplomatskih krogih so prepričani, da Vatikan Hitlerju ne bo mogel odkloniti tega, kar je dovolil Mussoliniju. Zaradi tega smatrajo, da je konkordat med Nemčijo in Vatikanom že govoro dejstvo in da je s tem nastala katoliška cerkev del nemškega režima v duhu Hitlerjevih nacionalističnih idej.

V vatikanskih krogih ne prikrivajo bojazni, da bo zelo čudno vplivalo na odnošaje katoliške cerkve odnošje Vatikana do ostalih držav, vendar na napačno, da je treba upoštevati dejstvo, da se mora tudi katoliška cerkev prilagoditi novi razmeri in iskati načine, kako iziđe iz te situacije. Zato obravnavajo v vatikanskih krogih tudi nastopenje katoliškega centra v Nemčiji s tem, da je to le takratna potega in da bodo katoličani ob prvi ugodni priliki znova naglasili svoje posebno stališče. Sedaj pa vse to ne more izpremeniti dejstva, da se katoliška cerkev na ta način vedoma vpostavi v Hitlerjev nacionalistični vozi in da ne bo mogel upreti, če bodo denno države z aneksnimi argumenti zahtevale zase znana konkordata, ne ugodnosti, ki jih je Vatikan nekdaj namenil Mussoliniju in sedaj očitno tudi Hitlerju.

Rim, 9. aprila. AA. Davi ob 8.25 sta prispela v Rim nemški državni podkancler v. Papen s soprogo. Poročevalcu »Messagera« je izjavil, da bo ostal v Rimu do 18. aprila. Sprejela ga bosta papež in Mussolini. V Nemčijo se bo vrnil z letalom s svojo ženo in s pruskim notranjim ministrom Göringom. Glede na povabilo washingtonske vlade Nemčiji je Papen izjavil, da je to povabilo dokaz simpatije, ki jih uživa nemška vlada v Beli hiši. Edina naloga sedanje nemške vlade je ta, je pričeval v Papen, da uveljavi zdrave sile nemškega naroda in da reši Nemčijo žalostnih posledic komunizma. Pri tej obnovi Nemčije je potrebno Nemčiji iskreno prijateljstvo, ki ga kažeja fašistična Italija in njen voditelj za sedanjo nemško vlado.

Nemcem Mussolinijev načrt še ni dovolj

London, 9. aprila g. Kakor poroča »Daily Telegraph« je tudi nemška vlada v paktu štirih velesil predlagala več sprememb Berlmska vlada je dala sporočiti, da bila pogodba za njo v prvotno predlagani obliki nesprejemljiva. Če bi se upoštevale spremembe, ki so jih predlagale ostale vlade, pa bi bila pogodba z nemškega stališča brez vrednosti. Nemčija zahteva s svoje strani pred vsem točno formulacijo vprašanja koridorja.

Kardinalna napaka

Varšava, 9. aprila. AA. Bivši vojni minister general Sikorski je objavil v listu »Kurier warszawski« članek pod naslovom »Nepremagani«. V tem članku pravi general Sikorski, da so zmagovalci svetovne vojne storili dve hudi napaki, ki lahko postanejo še usodnejši.

Dovolili so namreč nemški vojski, da se je po končani svetovni vojni umaknila z vsvo opremo, tako da lahko misli sedanja Nemčija, ki je bila leta 1918. poražena na bojnih poljanah, vnovič na vojno.

Po drugi strani pa so v Versailles storili to napako, da niso reparaacijskih plačil določili za prav kratko dobo in s primernimi jamstvi kakor so storili nemški zmagovalci leta 1871.

Ti dve napaki sta zastupili vse povojno ozračje in povzročili sedanjo situacijo, ne pa vprašanje Pomeranskega. General Sikorski zaključuje svoj članek s trditvijo, da bi ostvaritev rimskega načrta odvzela bivšim zavezniškom sadove zmagel l. 1918. Hkratu pa bi se uveljavilo nemško stališče, ki pravi, da vojne še ni konec

Grofi, baroni in ordni

Hitler se mora oddolžiti svojim bivšim protežejem ter je zopet uvedel plemstvo, odlikovanja in častne naslove

Berlin, 9. aprila d. Da bi zadovoljila poželjenj gotovih svojih pripadnikov, in prvi vrsti pa poželjenja svojih bivših protežejev iz vrst nekdanjih nemških fevdalcev, je Hitlerjeva vlada izdala zakon o zopetni uvedbi redov, naslovov in plemstva. Po tem zakonu ima vlada pravico priznati nemškim državljanom, ki so si stekli zasluge za »nacionalni prepored Nemčije« plemske naslove in podelitev odlikovanja, ki so bila z weimarsko ustavo odpravljena. S tem se hoče oddolžiti Hitler pred vsem bivšim nemškim baronom in grofom, ki so bili pod weimarsko ustavo postavljeni v ozadje. V utemeljtv tega zakona se naglašja, da je bila storjena z odpravo plemskih naslovov velika psihološka napaka ter da je tako z notranje političnih kakor zunanje političnih razlo-

gov potrebno, da se zopet uvede v Nemčiji plemstvo. Zakon določa, da se osebam, ki se jim prizna v znak zasluge plemski naslov, s strani države obenem pokloni tudi primerno posestvo, da bodo mogli svojemu plemstvu primerno živeti. Dejansko to ni nič drugega, kakor obnova nekdanjega plemstva in razdelitev državljanov na dva razreda, privilegirane in nepriviligirane. Istočasno določa ta zakon tudi zopetno uvedbo vseh častnih naslovov za uradništvo, ki so bili z weimarsko ustavo odpravljeni. Tako se bodo v Nemčiji zopet pojavili hofrati, tajni svetniki itd., da bo na ta način zadosteno poplpu monarhično usmerjenih krogov. Zakon le določa, da so od tega odlikovanja izvzeti židje.

Popolna anarhija

med nemškim uradništvom

Vsi »politično nezanesljivi« uradniki bodo brez odškodnine odpušteni iz službe — Vse pridobljene pravice anulirane

Berlin, 9. aprila d. V nizu odlokov, ki jih je že izdala Hitlerjeva vlada v svrhu obnove starega pruskega duha v Nemčiji, je najznanejši odlok o obnovi uradniške hierarhije. Ta zakon, ki ga je objavil Hitler na podlagi pooblastil državnega zbora, naj bi veljal sicer samo do 30. septembra 1933, vendar pa je skrajno značilen za duh, ki preveča sedanji nemški režim. Zakon namreč določa, da se anulirajo vsa uradniška imenovanja, ki so bila izvršena po prevratu leta 1918 ter da se vsi državni uradniki na novo nastavijo. Pri tem se bo upoštevala pred vsem kvalifikacija, ki so si jo posamezni uradniki pridobili. V kolikor sedanji uslužbeni uradniki niso pristajali nacionalističnega režima, bodo morali brez odškodnine zapustiti državno službo. Kot odpravnino bodo dobili trimesečno plačo, s čimer bo ugasnila vsaka pravica do pokojnine. V bodoče se smejo imenovati samo državni uradniki, ki so dokazano nemškega pokolenja, pri čemer mora segati dokaz nazaj do drugega kolena.

Izjema je dopustna samo za uradnike, ki so bili v službi že 1. avgusta 1914 in ki so si stekli med svetovno vojno posebne zasluge za Nemčijo ali njene zavezničke, nadalje za uradnike, kojih očetje ali sinovi so padli v svetovni vojni. Politično nezanesljivi uradniki se morejo odpustiti iz službe brez vsake pravice na kakršnokoli odškodnino.

Kar se tiče ministrov, bodo morali vsi, ki so ministrali po letu 1918, vrniti vse prejemke, v kolikor presegajo ti prejemki pokojninske ali aktivitetne prejemke ministrov bivšega carstva. Ta zakon se mora duhu primerno izvajati tudi za uradništvo in nižje državne nameščence.

Razumljivo je, da je ta odlok vlade izval med uradništvom največje razburjenje, ker nihče ni siguren, da ne bo izpostavljen preganjanju in vsakomur preti odpust iz državne službe, če ga politična policija iz tega ali onega razloga osumi, da politično ni dovolj zanesljiv.

Herriot gre v Ameriko

Bivši ministrski predsednik je sprejel poziv francoske vlade in bo zastopal Francijo na washingtonski konferenci

Pariz, 9. aprila. AA. Zunanji minister Paul Boncour je dopolnje sporočil Herriotu uradno povabilo ameriške vlade. Herriot je izjavil, da sprejme povabilo. Tako bo Herriot zastopal Francijo na predkonferenci v Washingtonu.

Herriot se bo napotil v Zedinjene države kot »svoboden opazovalec«. Zato ne bo sprejel nobenih obvez temveč bo po končani predkonferenci predložil francoski vladi vse potrebne informacije o vprašanjih, ki bodo na dnevnem redu na predkonferenci v Washingtonu. Zlasti dragocene bodo informacije glede vprašanja vojnih dolgov.

Washington, 9. aprila. AA. Vest o tem, da je Herriot sprejel povabilo na predkonferenco v Washingtonu, so ameriške vladni krogi sprejeli z velikim zadovoljstvom. Roosevelt še ni določil stališča, ki ga bo zavzel napram Franciji. Politični krogi pa se nadejajo, da bo Francija v kratkem plačala decembrski obrok. Splošno prevladuje mnenje, da bo Roosevelt zahteval od parlamenta pooblastila za novo preureditev

vojnih dolgov, zlasti glede obroka, ki zapade 15. junija 1933.

Lyon, 9. aprila. AA. Na vprašanje Havasovega poročevalca je Herriot izjavil, da mu ne more ničesar reči o svoji poti v Zedinjene države. Pač pa je srečen, da bo lahko odšel v Zedinjene države, koristi svoj domovini in poglabil prijateljstvo med Francijo in Ameriko.

Organizacija nemške pronagande

Berlin, 9. aprila s Organizacija novoustanovljenega državnega ministristva za literarno prosveto in propagando je končala na Ministrstvo se deli na 7 oddelkov. In sicer: 1. proračun in uprava 2. nepoparzan da 3. brezična služba 4. tisk. 5. fim 6. gledališče in 7. ljudska vzgoja

Upor v španskem zaporu

Saragosa, 9. aprila AA. V tujakršnjih mestnih zaporih so se letniki uprli. Ravnatelja in tečarja so napadli s palicami in kamenjem, ki je tečar videl, da je ravnatelj v nevarnosti, je ustrelil voditelja upora. Policija je kmalu vzpostavila red.

Pogrešno tolmačenje

Velik shod JRKD v Zagrebu — Minister Demetrović o napačno tolmačenju popustljivosti jugoslovenskega režima

Zagreb, 9. aprila n. Danes se je vršil v prostorih zagrebskega velesojna velik shod JRKD. Zborovanje je bilo nad vse odlično obiskano in so bili navzoči med drugimi tudi minister za kmetijstvo g. Juraj Demetrović, minister za šume in rude g. Pavao Matica ter zagreški poslanec g. inž. Ferdo Sega.

Minister g. Demetrović je imel obširen govor, v katerem je razpravljaval o političnih prilikah v državi s posebnim ozrom na Hrvate ter naglasil, da so se Hrvati pri novembrskih volitvah 1931 izjavili za jugoslovensko politiko. Zagreb je bil v jugoslovenskem pokretu vedno na čelu in tudi takrat ni zaostal. Zaradi tega je bilo potrebno, da se izvrši politična organizacija jugoslovensko mislečega prebivalstva. V tem pogledu so bile in še bodo težkoče, toda te težkoče se morajo premostiti, ker je to v interesu vsega naroda, a Hrvatov samih in Zagreba še prav posebej. Sedanjji jugoslovenski režim je bil dosedaj popustljiv, a ta popustljivost se je napačno tolmačila kot slabost. Šlo se je samo za tem, da se združi ves narod. Popustljiv pa je lahko samo oni, ki je dovolj močan. Zato je tudi sedanji režim v želji, da združi vse narodne sile, bil čisto prepustljiv. Te popustljivosti pa se ne sme napačno tolmačiti, kajti večina naroda odobrava sedanjo jugoslovensko politiko in ta večina ima pravico, da se tudi brani pred manjšino. Izkoriščajoč to domnevno slabost so se pojavili tudi razni punktaši s svojimi punktacijami, ki so imele za posledico, da je znova oživila revizionistična kampanja. Hrvatje so dosedaj pokazali to slabost, da sami sebe omalovažujejo. Gotovo ni bolj miroljubnega naroda, nego je naš narod, toda to še ne pomeni, da bi smeli drugi z nami početi, kar se jim zljubi. Problem enakopravnosti se mora javno razpravljati, toda to vprašanje se ne sme zastaviti tako, da bi se s tem načejalo vprašanje notranje ureditve države. Oni ljudje, ki stavijo to vprašanje tako, mislijo pri tom

na federalističen sistem. Federalizem pri nas ni nič drugega, nego obnova fevdalizma in raznih kljuk in katerij. Pod krinko centralizma smo poprej dejansko imeli federalizem, ki so ga skušale razne skupine in skupinice izkoriščati in zlorabljati v svoje politične svrhe. Pravilna rešitev našega problema je v unitaristični ureditvi države pod geslom: en narod in en kralj. To pa dejansko pomeni najširšo samoupravo in široko decentralizacijo, v kateri odloča narod sam preko svojih predstavnikov.

To je ona velika naloga, ki je sedaj na dnevnem redu. Hrvatska inteligenca je dosedaj hodila svoja pota, toda narod ji ni sledil, marveč je šel po svojem zdravem instinktu po svoji poti, ki vodi v narodno in državno uedinjenje. Minister Demetrović je zaključil svoj govor s pozivom, naj se vsi, ki resnično ljubijo svoj narod in svojo državo, združijo v močno falango, ki bo odločno pobornik narodnega in državnega edinstva in s tem tudi resničnega napredka Zagreba in Hrvatov.

Govor ministra g. Demetrovića je sprejela večstična množica z viharim pritjevanjem. Prav tako toplo pozdravljen je nato spregovoril minister g. Pavao Matica, ki je izrazil svoje posebno zadovoljstvo, da se je zbral na tem shodu tako ogromno število zagrebcianov, ki so s tem dali jasen dokaz, da je Zagreb odločno v jugoslovenskem taboru. Govorilo je nato še več govornikov, med njimi zagreški podpuzan g. Pavlica ter več občinskih zastopnikov, kakor tudi narodna poslanca gg. dr. Dočen in Ferdo Sega. Ob koncu je bila sprejeta resolucija, ki izraža popolno zaupanje sedanji vladi in se izrekla za čim odločnejšo jugoslovensko politiko. Z viharim odobravanjem je bil sprejet predlog, da se odpošlje Ni. Vel. kralju vdanostna brzojavka. Med prepevanjem jugoslovenskih pesmi je bilo nato zborovanje zaključeno, manifestacije pa so se še dolgo nadaljevale po ulicah.

Rimski načrti se ne smejo nikdar uresničiti

Pakt velesil, kakor je bil zamišljen v Rimu, bi resno ogrozil nadaljnji obstoj Društva narodov

Praga, 9. aprila. »Prager Presse« piše o paktu štirih velesil, da ne more postati dejstvo v obliki, kakor jo je zamislil njegov stvaritelj. Evropski direktorji se mora podreti ob ugovorih Anglije in Francije in ob odporu velike večine vseh ostalih držav, ki ne bodo dopustile, da bi štirje velesile odločale o njih brez njih in da bi po 14 letih mednarodne demokracije, ki jo reprezentira Društvo narodov, prišla v Evropi do oblasti diktatura svete aliance. Vprašanje revizije, naglašja list, je odvisno od izpolnitve v členu 19 pakta

Društva narodov določenih pogojev. Če bi to koščljivo vprašanje prišlo v diktatorski dobi na dnevi red v Zenevi, bi to hudo ogrozilo mir in red v Evropi in na svetu sploh. Pakt med štirimi velesilami bi lahko prinesel sporazum v onih vprašanjih, ki so še nerešena med temi štirimi državami in bi gotovo mnogo pomagala zagotoviti mir. Češkoslovaški zunanji minister dr. Beneš bo imel dne 27. t. m. v plenumu podposlanske zbornice velike ekspozice o stališču Češkoslovaške glede pogodbe med štirimi velesilami.

Ustoličenje pravoslavne škofa v Zagrebu

Zagreb, 9. aprila. n. Danes je bil svečano ustoličen prvi pravoslavni škof v Zagrebu episkop Dositej. Svečanosti v pravoslavni cerkvi so se udeležili zastopniki vseh zagrebskih državnih in vojaških oblasti, zastopniki mestne občine ter raznih kulturnih in nacionalnih društev. Ni. Vel. kralja je zastopal komandant armije general Marič. Navzoči so bili tudi evangelijski škof dr. Popp, nadrašinar dr. Schwartz, čim se je zelo kritično opazila odsotnost zastopnika rimskokatoliške cerkve. Po svečanem ustoličenju novega škofa, med katerim je bil prečitan tudi ukaz Ni. Vel. kralja o potrditvi izvolitve in imenovanja, so navzoči predstavniki oblasti in korporacij čestitali novemu škofu, ki se je z daljšim govorom zahvalil, povdarjajoč, da hoče biti apostol ljubezni in bratstva med jugoslovenskimi brati.

Proces proti angleškim inženierjem

London, 9. aprila 6. Pričetek procesa proti angleškim in ruskim inženierjem, ki so bili nameščeni pri družbi Metropolitan Wickers Ltd v Moskvi ki bi se moral pričetj prihodnji ponedeljek, je bil odložen do srede. Po vseh iz Moskve bodo obtožence branili ruski odvetniki ki morajo proučiti vse gradivo v petih dneh. Sovjetski poslanik v Londonu je obavil, da so dobili dovoljenje za potovanje v Rusijo zastopnik Ruterjevca urada, poseb-

ni dopisnik »New Chronicle« in še nekatere drugi. Raven tega se bodo smeli udeležiti procesa stalni dopisniki angleških »Manchester Guardian«, »Daily Telegraph« in »Observer« v Moskvi.

Eksplodzija v bolgarskem premogovniku

Sofija, 8. aprila. AA. S noči ob 7. je eksplozirala plin v premogovniku blizu vasi Trvdice. Zaradi eksplozije se je porušilo več galerij in opornikov ter podsolo mnogo rudarjev. Po poročilu rudarskega oddelgatvinskega ministristva je v rudniku našlo smrt osem delavcev. Reševalna dela se nadaljuje. Uvedena je preiskava, da se dožene, kdo je za nesrečo govoran.

Madžarski državni proračun

Budimpešta, 8. aprila AA. Finančni minister Imredy je predložil parlamentu državni proračun za l. 1933-34. Izdatki znašajo 764.900.000 pengov. Napram lansemu proračunu je novi znižan za 41.300.000 pengov. Primanjkljaj bo znašal 12 milijonov pengov (120 milijonov Din). Po mnenju finančnega ministra je ta primanjkljaj predvsem posledica triantonice pogodbe zaradi katere mora Madžarska izplačati 87.600.000 pengov na leto samo za pokojnine. Nadalje je Imredy navedel, da znaša davčna obremenitev v Nemčiji na 'zavilana 229 pengov v Avstriji 181, v Belgiji 172, v Češkoslovaški 114, na Madžarskem pa le 82 pengov.

Vlada bo prenovljala državnim upokojencem vse postranske dohodičke iz državne blagajne. Pospeševala bo pridobivanje tobaka, znižala število visokih in srednjih škol, pač pe bo obdržala državna gledališča zaradi njihovega kulturnega poslanstva.

DOGODKI PO ŠIRNEM SVETU

Na dvoje pretrgani balon »E 9«



Med Rochefortom in Orientom se je ponesrečil francoski vojaški zrakoplov »E 9«. Padel je na zemljo in se pretrgal na dvoje. Pokrili so ga s plahtami

Zaradi fotografije v smrt

Veliko senzacija je zbudil v Parizu pred dnevi samomor filmske igralke Francine Musseyve, ženske, ki je drugič, topot z uspehom segla po strupu z namenom, da si konča življenje. Prvi poskus se je odigral pred očmi javnosti in je zbudil velikansko zanimanje. Nekega dne je stopila v kavarno na El zejskih poljanah mlada dama, naročila čaj in spustila v skodelico dve tableti ter požrla piščo. Kmetu potem se je onesvestila. Ljudje, ki so pritekali prizoru, so jo hitro odnesli v bolnišnico, kjer so ji zdravniki izprali želodec. To se je zgodilo pred tremi meseci. Samomorilki so tedaj rešili življenje. Ta poskus samomora je predzgodilo poglavje zakonske tragedije, ki se je odigrala med snovanjem in igro francoskega knjižničarja Jeana Pierreja Stocka in njegovo ženo. Stock je vzel v zakon mlado, prav malo znano filmsko igralko. Zahteval je od nje, da se mora odrediti filmski karieri, čim postane njegova žena. Zakon se je zdel izprava srečen. Prepozno sta pa spoznala mlada, da je to nesrečna zveza, ki ne prinaša utehne ne možu ne ženi. Stock je namreč sportnik in se bavi podoben z regatami. Ker so za takšne tekme potrebni neprestani treningi, ki se jim je sportnik posevečal z vso intenzivnostjo, je bil Stock skoro vedno z doma. Žena je bila zaradi njegove vedne odsotnosti močno potrta in je prosila moža, naj se vendar nekoliko več posveti družini. Zalego ni nič. Tudi po porodu se razmere niso izboljšale, mati se je čutila z otrokom samотно in je slednjega prežela na priliko, da bi mogla dobiti

vrzok za ločitev zakona. Nastavila je detektive, ki so sledili njenemu možu in z njih pomočjo se ji je res posrečilo konstruirati primer nezvestobe, zaradi katerega je sodišče razvedlo zakon. Toda sodišče je prisojilo otroka materi in ne očetu, ki ga je hotel imeti. Zanj je bil pripravljen Stock plačati svoji ženi primerno odškodnino. Ker pa ga mati ni hotelo izročiti njemu, ji je odrekal vsako pomoč. Tako je zahredla Francine Musseyve v največjo bedo. Na robu propada je začela prodajati svoje dragotnine in ko so ji pošla zadnja sredstva, ki jih je bila izkupila zanje, je začela zopet iskati angleškega pri filmu. Prepozno! Bila je že dve leti proč od svojega poklica in je povsod trkala na gluha vrata. Da ne bi umrla od lakote, se je dala angažirati od nekoga ateljeja, ki je razpečeval ženske akte. Kot model te stroke se je preživljala par mesece, potem je čisto slučajno dobila službo zopet pri filmu. Odpotovala je v Ameriko. Toda sedaj, ko se ji je sreča zopet nasmešila, je stopil med njo in Francino zopet njen kruti mož. Razkrival je svojo ločeno ženo ter pisal sodišču, da zahteva od nje svojega sina, ker ga ne more zaupati vzgoji ženske, ki si služi kruh kot model, ki si lahko vsakdo omisli njeno sliko. To je bilo dovolj, da je sodišče mater odvzelo otroka in ga prisojilo očetu. Zadal pa ji je s tem tudi zadnji udarec. Iz žalosti in obupa nad tem, kar se je zgodilo, je Musseyve vzela strup, ki jo je uspeval za vedno.

Proti ženski pokvarjenosti

V Siriji so ustanovili mladi moške organizacijo, ki ji je namen zatirati modernizacijo v širšem ženskem svetu, če drugače ne, s tem, da se ne bodo ženili z mladimi domačkimi. Z organizacijo mladeničev bo sodelovala organizacija sirske matrone, da se razmere čim prej povrnejo v stari tir.

Vnovem tiru so začela dekleta, kakor jim očitajo mladeniči, posnemati »nemogoče« metode moderne Turčije in Egipta, to je: zahajati v kino, čitati romane, odlagati gosti pajčolan pred obrazom in obraze, vsaj pri nakupih v krščanskih trgovinah, sploh odkrivati, stopati po cestah po sončnem zahodu in kar je še podobnih grehov, ki jih pravoverni prepovedujejo svojim ženskam. Organizacijabo pošiljala svoje ljudi v krščanske trgovine, da bodo vohunili, ali se dekleta ne razkrivajo pred prodajalci. Na cestah bodo merili ženskam dolžino in debelost zastorov, po kinematografih bodo protestirali zoper navzočo muslimanska dekleta itd. Če to in ostalo ne bo pomagalo, tedaj pa bo sledila stavka, stavka proti zakonom s tako »pokvarjeno« žensko mladino.

Tudi on!



Madžarski poslanec Zoltan Mesko vodi madžarskih narodnih socialistov, potuje v Berlin, da obišče Hitlerja in si izprosi njegove podpore

Edisonov nebotičnik



v Los Angelesu je eno redkih poslopj, ki so uspešno kljubovala zadnjemu potresu v Kaliforniji. Trinaestnadstropna zgradba je sezidana iz jeklenega ogrodja, ki se je popolnoma obnesla ob potresni preizkušnji

Čoln, ki uniči vse mornarice

V Curnihu so zaprli iznajditelja Probsta, ki je osleparil razne osebe za pol milijona švicarskih frankov. Mož je pripovedoval, da je iznašel čoln, ki napravi 450 km na uro in lahko v najkrajšem času uniči vse mornarice sveta. Njegov izum, je dejal, interesira že mnoge evropske države. Na podlagi teh govoric so se našli ljudje, ki so močno zadolženemu Probstu odprli krdite. Nekemu denarcentu mogotcu je Probst celo predložil neke dokumente, o katerih je dejal, da mu jih je izdala angleška admiralstva. S temi listinami, ki pa so bile ponarejene, je dolgo vodil za nos svoje upnike. Preiskava je razkrila grostasne stvari. Probstu so zaprli, pa kaj to pomaga, ko ne bo dobil od njega noben upnik niti beliča.

Gledališče za propadle igre

Neki ameriški milijonar je ostavil oporoko, s katero je obogatel svet za najbolj originalno gledališče vseh časov. Milijonar, no imenu Rossman, je bil za življenja velik prijatelj gledališča. Obiskoval je vsako predstavo in se je navduševal celo za šibka dela, ki jih je občinstvo odklanjalo. Hudo mu je bilo, če so se igralci zaman trudili, da bi napravili kakšno novost občinstvu bolj okusno. V oporoki je namenil milijon dolarjev, s katerimi naj bi mesto Chicago zgradilo novo gledališče. V tem gledališču naj bi se igrali izključno komadi, ki jih je publika kdaj izživljala. — Temu gledališču rokopicov vsakalor ne bo primanjkovalo.

Berač umoril svojo ženo

Pretečeno nedeljo je javil 50letni poklicni berač Scholz policijski oblasti na Dunaju, da je umrla njegova žena Franška. Prišel je mrtvaški oglednik, ki ni našel na mrti nič posebnega. Pozeje, pa se je pojavil sun, da je tu po sredni morda zločin. Zato je oblast odredila ponovno preiskavo. ki je ugotovila na mrti sledove krvi. Šele natancen pogled je pokazal, da je bila Scholzova resnično umorjena, in sicer ji je morilec prerezal meso med brado in vratom ter ji prevrtil jezik. Tako je nastalo krvavljenje, ki je pripravilo žensko ob življenje. Scholz je vdan alkoholu in je dokazano, da je mučil svojo ženo večkrat z iglami in noži. Glede smrtnega sunka pravi, da jo je ubil v jezi.

Trije Grki zastrupljajo svet

Russel paše, policijski ravnatelj v Kairi, je predložil Društvu narodov, odskodu za zatiranje strupov, grozljivo poročilo o zastrupljeni akciji sveta s hašišem, opijem, heroinom in kokainom. To akcijo vodijo trije Grki, ki imajo razpredene svoje mreže širnem svetu in tako dobro organizirano službo, da jim ne more nihče do živga.

Njihov sindikat za razpečevanje mamil je v pravem pomenu besede svetoven. Razpreden je po vseh državah, a tako likovno in vešče, da mu nihče ne more ugotoviti vrhovnega vodstva. Dasi švigajo agenti sindikata po vsem svetu, se niti ne poznajo med sabo in so tako rekoč lutke na nitkah nevidnih rok.

Sindikatu vnovič letno skoro za milijardo dolarjev čistega dobička. Gigantska razprodenost organizacije pa izhaja že iz dejstva, da je v njenih službah nad 280.000 oseb. Njih dohodki so prav lepi.

Koncern zastrupilcev sveta združuje tvorničarje v Turčiji, Egiptu, Bolgariji, na Grškem in v Mah Aziji. Ti tvorničarji razpečajo na mesec najmanj dve tone mamil, ogromno količino v primeri z neznašni množinami, ki zastrupljajo nesrečne zemljane. Posebno heroin igra v zadnjih letih čedalje večnjo vlogo.

Mednarodne oblasti si že od nekdanj prizadevajo, da bi odkrle, kdo so zastrupilci. Toda njihovih imen in bivališča ni mogoče dognati. Samo v Smirni in Carigradu so prišli izdelovalcem na sled, ki pa so takoj nato izginili kakor da so se vdrli v zemljo. Pozneje so zasledili silna področja še v Bolgariji ob obali Crnega morja in v Svciji. Toda tam so jo producenti popihali, dokler jim niso postala ta prevoja. Kljub temu se je mednarodna policija posrežila, da ima danes v rokah imena vseh članov svetovnega sindikata za mamila. Pravi zločinci živijo na Grškem, od koder vodijo svoje podjetje. Podrejani jim organ ne vedo nikoli, kdo je njih gospodar. In vendar so v službi te tajne trojice kapitani in ladje z velikanskimi tovor, diplomati, sprevidniki spolnih voz, artileri, potniki, šoferji in celo igralci. S tem razpečevanja mamil je izdelan do zadnje podrobnosti. Kurirji švigajo sem in tja, iz dežele v deželo ter prenašajo in prevažajo v zavojčkih, steklenicah, ampulah prepovedane strupe. Nihče pa ne ve, po čigavem naročilu ravna in komu je namenjena pošiljate na koncu.

Transport sam na sebi je nenevaren in tudi slab plačev. Zato pa dobe tem obilnejšo nagrado tisti, ki se morajo izpostaviti nevarnostim pri nadrobni prodaji. V nekkih deželah je v službi tega tajnega sindikata celo podzemlje. Tjuni zastrupilci se poslužujejo v dopisovanju med sabo šifrirane pisave, ki ji došlej niso mogli najti ključa. Društvo narodov bo imelo še mnogo dela, pruden bo zatrla in onemogočilo to golazen, ki kuje kapital iz slabosti svojih žrtve.

Največji samotarji

Trgovec, zobni zdravnik in ženska

Izdajatelj »Prekomorske Daily Mail« v Londonu poroča v nekem članku o zanimivih pisarnih velikih samotarjev, ki jih premeja iz vseh kotov zemlje. Tako mu piše neki možki z Read Islanda, samotnega otoka polarnega morja, dač od zaledenih obal Severne Amerike. To je lovec in trgovec Craig ki ima samo nekoliko Eskimov za tovariše in ki se vsako poletje samo ena ladja ustavi ob njegovem bregu. Navzlic temu se počuti mož zelo srečnega, pravi, da je celo srečnejši od 90 odstotkov drugih ljudi. Teško je samo v polarni noči, zlasti v januarju in februarju, ko dvirja vihar za viharjem in človek zaradi strahovitega mraza ne more nikamor iz hiše. Letova se te globoka potlačena in samo s posebnimi filozofiji ti je mogoče vztrajati.

da učakajo novo poletje. Najsamotnejši zobozdravnik na svetu bo tisti, ki živi samo z enim človekom na otoku Beef-Island v Zapadni Indiji. K sreči pa je v bližini otoka »veliki svet«, v podobi otoka Tortole, ki šteje 6000 prebivalcev, med njimi 16 belokožcev. Zobozdravnik se odpelje enkrat tedensko na Tortolo, da nakupi živil in popravi ljudem zobe. Najsamotnejša ženska bo nekje Anglezinja, ki živi sredi velikega pragozda ob Gipslandskem jezeru v Avstraliji. Na jugu se konča gozdi ob 150 km dolgem peščenem morskem bregu in od tu do Južnega tečaja ni nobene kopnine več. »Često, krat sem edino človeško bitje na tem bregu,« piše samotarka.

Svilna industrija v New Yorku

New York, ki prvači večini industriji, zavzema vodilno mesto tudi v svilni industriji. Večina japonske sirove svile prihaja iz New Yorka, česar javnost ne ve, a vendar ni to ameriška svila, kakor bi si sedaj utegnili misliti, temveč v resnici japonska. Japonska jo Ameriki namreč dobavlja kot prastrovino, v podobi kokonov, v Ameriki pa te predelajo v svilena tkiva. Veliki parniki, ki prevvažajo sirovino iz Bombaya, Šanghaja in Tokija, pristanejo skoraj izključno v Seattle, velikem ameriškem pristanišču ob Pacifiku. Tu se dragoceni tovor pod najstrožjim nadzorstvom in takoj naloži na posebni vlak, ki prevozi vso Unijo od vzhoda do zapada. Največji del tovora se potem odloži v New Yorku, kjer ga predelajo v končni produkt. Ta prevoz od izhodne luke do končne postaje se vrši pod najstrožjim varstvom tajnih agentov in celo s strojnimi oroženega moštva, tako da se nepoklicanim osebam pač gotove ne posreči, da bi izmaknili še tako majhen del tovora.

Rooseveltov sin — farmar

Rooseveltov sin Elliot je bil došlej prkurist v nekem velikem newyorškem inestrament podjetju. Odkar pa je njegov oče prevzel predsedstvo Zedinjenih držav, je postalo njegovo stališče tako težko, da je moral dati slovo dosedanjemu udeleževanju. Od vseh strani so namreč pritiskali nanj, naj posreduje pri svojem očetu za razne ugodnosti. Ker je postalo življenje v tem pravcu zanj nevzdržno, je dal slovo svoji dosedajni poziciji ter se preselil v Arizono, kjer si je kupil farmo in bo redil krave ter obdeloval zemljo.

Mesto zgorelo

V Hondurasu je zgorelo mesto Tela. Ogenj še ni počen in poročila, ki so jih dobili v Washingtonu, pravijo, da bodo plameni uničili vse hiše in ne bo ostal niti kamen na kamnu.

Ambulančni voz za bolne živali



Dunajsko društvo za zaščito živali je uvedlo poseben ambulančni voz za bolne živali. Slika kaže prizor, ko spravljajo vanj bolnega psa.

Varuhi ameriškega predsednika

Za njegovo telesno varnost skrbi 40 detektivov

Atentat na predsednika Roosevelta je opozoril ameriško javnost, da je življenje vrhovnega poglavarja države neprestano v nevarnosti. V njegovem okrogem krogu takšne opozoritve ni bilo treba, kajti posvečenci vedo, kako je vsak njegov korak pod stalnim nadzorstvom in kako obsežni so varnostni ukrepi, s katerimi naj bi se zaščitilo njegovo življenje v zasebnem krogu in v javnosti. Telesna straža 40 najizbranejših detektivov skrbi neprestano za to, da se mu ne zgodi najmanjša zlo. Tudi če se mu v Beli hiši, čuva ta četa ljudi z Argovimi očmi nad njim. Ta stražna služba se vrši povsem neopazno, posebno na cesti ne bo nihče opazil, da ga obdajajo na vseh straneh zvesti čuvaji, a baš zato je nadziranje morda tem bolj učinkovito. Od kar je padel predsednik Mac Kinley kot žrtev zločinske roke, ni več noben ameriški predsednik brez telesne straže, ki se sestavlja, obnavlja in dopolnjuje po preizkušnih načelih. Čim se izvoli nov predsednik, ga sprejme ta straža avtomatično pod svoje varstvo.

katerih se bo predsednik ustavil, od vrha do tal, vključno dvigala, s katerim se bo po vsej priliki vozil, in osebe, ki mu bo stregla. Konferiranje s postajalnimi načelniki in krajevno policijo se razume samo po sebi, istotako napeljava posebnih telefonskih vodov. Posebno ostro nadzorujejo oči tajne telesne straže občinstvo, kadar predsednik kje javno govori ali če se pešje po cesti. Ni varno, da bi se mu hotel kdo približati z roko v obvezi ali s šopkom cvetic. Takšni šopki ne dosežejo nikoli svojega cilja, pač pa se lahko zgodijo, da mora navdušenec, ki je hotel predsednika počastiti s tem, da je vrغل šopek proti njemu, prebiti kakšno neprijetno uro v preiskavi.

Državni podpredsednik ne potrebuje nikoli s predsednikom. To je razumljivo, saj je po ustavi določeni zastopnik in naslednik predsednikov in je dolžan, da sprejme njegove posle takoj, če bi predsednik navzlic vsem varnostnim ukrepom postal žrtev atentata.

Brnski proces proti fašistom

Proces proti Kobzineku in Gajdlu ter njihovim pomagačem, ki so uprizarili v Brnu poskus fašistične revolucije, se bo začel 24. t. m. Pred sodiščem se bo morala zagovarjati 58 civilistov in dva poklcena vojaka. Razprava bo najbrže v prostorih brnskega deželnega zbora.

da nikdar ne bodo več zrasle! Državljanj, k orožju!«

Večerna zarja je bila krvava, a nihče ni prav mislil, da bo val krvi zagrnil Parizu Francijo in da bodo v njem utonili mnogi, premnogi: pravičniki in lopovi, pametniaki in bedaki, modrijani in norci, junaki in pa prazne glave, za katere res ni škoda — nad mnogimi je usoda napravila znamenje in le malo-kdo ji je ušel.

Cez leto dni sta se peljala »državljanca« Rochambeau in Bailly na morišče. Umreti ni bilo težko, ljudje so se bili tepe skoraj že navadili. Vsekakor so bili vsi obsojenci čisto mirni, v njihovih dušah pa so se naglo vrstili spomini in izredno krepkih in jasnih oblikah. Krvniški voz je neusmiljeno poskakoval na hrapavem pariškem tlaku in branjevke so vpile: »Ni tako mehko, kakor v vaših ekvipažah, a? Prokleti aristokrati!« Rochambeau je vse to videl, a bil je miren. Zdelo se mu je, da ga se vse to ne tiče. In ko se je voz približal giljotini, jo je ogledoval radovedno ne da bi občutil groze. In okrogla odprtina v njej ga je spomnila na preteklost, na okroglo strešno okence v hišici Lepelletierjevi. Obrnil se je k Baillyju in z očmi pokazal odprtino: »Glej okence v večnost!«

Bailly se je nasmešnil...

vpovstavil kraljevo veličanstvo! Pariz je bil ogorčen nad tako drznostjo Nemcev in je ves gorel v domoljubnem ognju, obenem pa so bili jezni na aristokrate. Po ulicah je vršelo, kakor v čebelnjaku. Predmestja so se zagnila v mesto in vsepovsod so se pojavljale raztrgane in sestradane postave z očmi, iz katerih je gledal glad in še nekaj in še nekaj... Ko sta se Bailly in Rochambeau poslovila, je ponudil grof svojemu drugu roko: »Malo prej si rekel, da sta dve stvari, ki povzročajo velika dejanja — ljubezen in čut nevarnosti, veliko stvar si pa pozabljaj!«

»Kaj?«
 »Glad, prijatelj, glad! Na svidenje!«
 V istem času je Jaques Hébert govoril množici. Strahovito je hujskal.
 »Državljanj, sovražniki so ob naših mejah razvili zastave, sprejeli jih bodo! Hujsaj, vse hujsaj so sovražniki tukaj med nami oni, ki prodajajo kri in zdravje ljudstva za svoje umazane profite! Tlačitelji ljudstva naj vedo, da se bo vsak košček kruha, ki ga izrgajo lačnim, izpremenil v trup — zanje! Ponižanja in pomanjkanja bodo skovala Brutova bodala v srehi domoljbov. Aristokratska hidra vlada nad nami: ljudstvo, ti si Herkul, ki bo zveril odbil vse glave, drugo za drugo, tako

